

MARGARETHE
FALKANGER
SONIA LØCHEN

**Fugler sett ved Gjevilvatnet
og fjellet omkring i tiden
26. juni—9. juli 1967**

Gjøk, han og hun	Dvergspett
Lirype og fjellrype	Bokfink
Tårnfalk	Bjørkefink
Dvergfalk	Sivspurv
Fjellvåk	Gråsissik
Heilo	Linerle
Rødstilk	Steindulp
Strandsnipe	Jernspurv
Boltitt	Heipiplerke
Enkeltbekkasin	Blåstrupe
Vibe	Løvsanger
Taksvaler	Rødstjert
Tårnsvaler	Møller
Gråtrost	Sort-og-hvit fluesnapper
Ringtrost	Grå fluesnapper
Rødvingetrost	Munk
Måltrost	Stær
Svarttrost	Havesanger
Fiskemåser	
Ringdue	<i>Tvilsomme:</i>
Kjøttmeis	Pilgrimsfalk, hun
Kullmeis	Århøne, Dobbeltbekkasin
Granmeis	Fossekall, Musvåk, Fjelljo

Det er ikke første gang frøkne Sonia Løchen og Margarethe Falkanger har meddelt oss hvilke fugler de har sett på sine fjellturer. Vi setter pris på at slike meddelelser blir sendt oss og oppfordrer andre til å gjøre det samme fra andre strøk av vår fjellverden. Ornitologer vil sikkert studere listen. Takk fra TT.

Årbokredaktøren.

ROLF HØYEM

**MAGNE HAAVE —
vårt nye æresmedlem**

I «Lover for Trondhjems Turistforening» står det i § 3:

«Æresbevisninger.

Menn og kvinner som har yttet foreningen særlige tjenester, kan styret utnevne til æresmedlemmer, tildele foreningens hederstegn, eller innby som livsvarige medlemmer uten kontingent. Herom gir styret melding på generalforsamlingen.»

Vi har i vår forening et medlem som «har yttet foreningen særlige fortjenesster», nemlig førstelærer Magne Haave.

Han ble i 1959 tildelt «Reinrosa med gull ekekrans», og ble på foreningens generalforsamling våren 1967 utnevnt til foreningens æresmedlem.

Det sies at han har vært medlem i over 40 år, og det tror jeg så gjerne, for mitt første møte med ham skjedde for ca. 35 år siden, da han var turlleder på ski fra Flatberg til Bukhammeren. Allerede da var han medlem av Turkomitéen.

Fra 1. januar 1946 var han foreningens sekretær, og ellers vil en finne hans navn knyttet til nær sagt alle de tillitsverv som finnes i vår forening.

Av hans dosier kan nevnes: Medlem av og leder av TTT, medlem av TT's styre, medlem og leder av Valgkomitéen, medlem og leder

av Møte- og propagandakomiteén, medlem av Provianteringskomiteén, medlem av Eldres råd. Han har vært i tilsynet for Sylene og han var gårdsgutt både på Storerikvollen, Nedalen og Gjevilvasshytta.

Fra 1946 har han sittet i Årbok-komiteén, de siste år som eneansvarlig årboksredaktør.

Men det som Magne er mest kjent som, av den store masse, er som den utrettelige og alltid opplagte foredragsholder og kåsør.

I foreninger, på skoler, i lag, både innen- og utenbys, har Magne alltid vært den villige foredragsholder.

Med begeistringens glød har han forstått å ta sine tilhørere med inn i fjellverdenen, og kimen til den store kjærlighet til fjellet som i dag besjeler tusener her i vår landsdel, er i utallige tilfeller av ham lagt ned i den taust lyttende forsamling.

Ingen, ja ikke en gang Magne selv, kan fortelle hvor mange fotografier han har tatt, og ved å projisere de beste av disse under sine foredrag, har han sjarmert mengden til å gi seg fjellet i vold, for med egne sanser å oppleve eventyret slik som Magne har skildret det.

Magne har for mange stått som selve inkarnasjonen av TT, og hva han har betydd utad av propagandamessig verdi for TT og fjellvandringen, har vi ingen verdimåler for, men vi kan gå ut fra at han har vært den beste PR-mann vår forening kunne tenke seg.

Hva jeg har anført kunne suppleres med mengdevis av positive trekk ved Magne, men jeg finner allerede ved det jeg har trukket fram, at Magne Haave er et verdig æresmedlem av vår forening.

ASTRID OLSEN

Den nye Ramsjøhytta

Endelig vaier TT-vimpelen ved Ramsjøen — ved den nye Ramsjøhytta. Tiden har nok falt lang for alle som ventet, men den korte årstiden som gir muligheter for transport og bygging der oppe, har gått rivende fort — i alle år. Det er en viss trøst for oss som har arbeidet med byggingen at også våre forgjengere som fikk i stand den gamle hytta, ble senere ferdig enn de ønsket. Leser vi i årbøkene fra slutten av 1950-årene, ser vi at det også da var et svare strev med å få opp materialer og få utbedret den gamle fiskebua TT fikk leie ved sørøstenden av Ramsjøen. Det ble en selvbetjeningshytte med 4 køyer og annet utstyr. Den ble populær og ble snart for liten. Dessuten manglet enhver form for uthus. Det ble planlagt påbygging og en del materialer ble kjørt opp og ble liggende. Det er nemlig ikke så lett å skaffe arbeidsfolk så langt inne i fjellet. Stadig lød spørsmålene fra vandrerne: «Blir det ikke snart større hytte ved Ramsjøen?», og «Når får vi uthuset ved Ramsjøhytta?». Folk lå i kø på nabohyttene for at det ikke skulle bli overbefolket på Ramsjøen. Så ble man lei av å vente og besøket dalte både der og på Schulzhytta.

Men så tok vi fatt for alvor. I 1962 begynte vi å søke etter muligheter for å få folk fra Tydal til å bygge, og vi fikk da et halvveis løfte av Henning Opphaug. Av grunneiere var det 4 på den siden av Ramsjøen hvor gammelhytta ligger. Vi hadde flere samtaler med dem og fikk forståelsen av at de var svært interessert i å «få tilbake» fiskebua, gjerne før kontrakttiden løp ut. Samtidig foreslo den ene grunneieren, Lars Aune, at TT skulle bygge ny hytte på den andre siden av elven — rett over for den gamle hytta. Dette syntes vi var en god idé. På den siden av sjøen er det forresten bare